

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, dana 22. maja 2023. godine
Ref.br.:RK 2187/23

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI111/21

Podnosilac

Shaban Murati

**Ocena ustavnosti neizvršenja presude C. br. 1091/2012 Osnovnog suda u Prizrenu
od 2. oktobra 2013. godine u vezi sa presudom [AC. br. 1210/14]
od 28. septembra 2017. godine Apelacionog suda Kosovo**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu -Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija
Nexhmi Rexhepi, sudija, i
Enver Peci, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Shaban Murati, sa prebivalištem u opštini Prizren (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga zastupa Nazmi Mustafi, advokat iz opštine Prizren.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava ustavnost neizvršenja presude [C. br. 1091/2012] od 2. oktobra 2013. godine Osnovnog suda u Prizrenu (u daljem tekstu: Osnovni sud) u vezi sa presudom [AC. br. 1210/14] od 28. septembra 2017. godine Apelacionog suda Kosovo (u daljem tekstu: Apelacioni sud).

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti neizvršenja presude [C. br. 1091/2012] Osnovnog suda od 2. oktobra 2013. godine u vezi sa presudom [AC. br. 1210/14] Apelacionog suda od 28. septembra 2017. godine. S tim u vezi, podnosilac zahteva navodi da su mu povređena prava zagarantovana članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) u vezi sa članom 6. (Pravo na pravično suđenje) Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLP), kao i članovima 24. [Jednakost pred zakonom], 32. [Pravo na pravno sredstvo], 46. [Zaštita imovine], 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava], 54. [Sudska zaštita prava], 102. [Opšta načela sudskog sistema] i 142. [Nezavisne Agencije] Ustava.
4. Podnosilac zahteva takođe traži da se njegov identitet ne objavi, sa sledećim obrazloženjem: *“Zbog ličnih i porodičnih razloga”*.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. (Procesuiranje podnesaka) i 47. (Individualni zahtevi) Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32 (Podnošenje podnesaka i odgovora) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 10. juna 2021. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 8. jula 2021. godine, predsednica Suda je odlukom [br. GJR.KI111/21] imenovala sudiju Safeta Hoxhu za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Radomir Laban (predsedavajući), Remzije Istrefi-Peci i Nexhmi Rexhepi (članovi).
8. Dana 14. jula 2021. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva. Istog dana, Sud je obavestio i Apelacioni sud.
9. Dana 16. jula 2021. godine, podnosilac zahteva je podneo informaciju Sudu, gde je istakao da je propustio rok za podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti pred Vrhovnim sudom Kosova, stoga, nije podneo to vanredno pravno sredstvo.
10. Dana 6. maja 2022. godine, Sud je obavestio privatnog izvršitelja o registraciji zahteva i tražio da podnese Sudu kompletan spis predmeta.
11. Dana 25. maja 2022. godine, privatni izvršitelj je obavestio Sud da se kompletni spis predmeta nalazi u Osnovnom sudu, koji je ovaj predmet imao u postupku odlučivanja.

12. Dana 31. maja 2022. godine, Sud je obavestio Osnovni sud o registraciji zahteva i tražio od njih da podnesu Sudu kompletni spis predmeta.
13. Dana 27. juna 2022. godine, Sud je ponovo tražio od Osnovnog suda da podnesu kompletni spis predmeta.
14. Dana 4. jula 2022. godine, Osnovni sud je podneo Sudu kompletni spis predmeta.
15. Dana 14. oktobra 2022. godine, Sud je tražio od privatnog izvršitelja da dostavi sledeću dokumentaciju koja je nedostajala u kompletnom spisu predmeta: predlog podnosioca zahteva za izvršenje predmeta [P. br. 294/17] od 7. novembra 2017. godine; nalog privatnog izvršitelja [P. br. 294/2017] od 8. novembra 2017. godine i nalog privatnog izvršitelja [Pbr. 294/2017] od 30. novembra 2017. godine.
16. Dana 16. decembra 2022. godine, sudija Enver Peci je položio zakletvu pred predsednicom Republike Kosovo, kada je i počeo njegov mandat u Sudu.
17. Dana 20. decembra 2022. godine, u nedostatku odgovora privatnog izvršitelja, Sud je poslao zahtev podnosiocu za dodatnim informacijama i dokumentima, odnosno tražio je od njega da pojasni da li je uložio žalbu protiv naloga privatnog izvršitelja (P. br. 294/2017) od 20. oktobra 2020. godine u skladu sa pravnom poukom tog naloga i tražio je da podnese sledeću dokumentaciju: predlog podnosioca zahteva za izvršenje predmeta [P. br. 294/17] od 7. novembra 2017. godine; nalog privatnog izvršitelja [P. br. 294/2017] od 8. novembra 2017. godine i nalog privatnog izvršitelja [Pbr. 294/2017] od 30. novembra 2017. godine.
18. Sud nije primio odgovor od podnosioca zahteva u vezi sa dopisom od 20. decembra 2022. godine.
19. Dana 12. aprila 2023. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i većinom iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva. Istog dana, Sud je većinom glasova odlučio da zahtev podnosioca proglasi neprihvatljivim.

Pregled činjenica

Pregled činjenica u vezi sa parničnim postupkom

20. Neutvrđenog datuma, podnosilac zahteva je podneo tužbu Osnovnom sudu, sa predlogom da obaveže tuženog, odnosno lice K.V., da vrati dug u iznosu od 27.967,00 € (dvadeset sedam hiljada devetsto šesdeset sedam evra) sa zakonskom kamatom od dana podnošenja tužbe do konačne isplate, kao i naknadu troškova postupka. Podnosilac zahteva je takođe predložio Osnovnom sudu da odredi meru bezbednosti tako da tuženom zabrani otuđenje ili opterećenje nepokretnosti sa 1/3 idealnog delakatastarskih parcela br. 05023-0, 05024-1, 05024-4, 05025-3, 05025-5, 05025-6, 05026-1, 05026-6, 05382-1, 05382-10, 05382-8, 05382-9, 073264-1 i 07364-3.
21. Dana 2. oktobra 2013. godine, Osnovni sud je presudom [Cbr. 1091/2012] i (i) usvojio tužbeni zahtev podnosioca, kao osnovan, i obavezao K.V. da isplati dug podnosiocu zahteva, kao i troškove postupka, pod pretnjom prinudnog izvršenja, i (ii) odbio, kao neosnovan, predlog podnosioca zahteva za određivanje mere bezbednosti.

22. U obrazloženju presude [Cbr. 1091/2012] Osnovnog suda je istaknuto da na osnovu izvođenja materijalnih dokaza, za sud nije sporna činjenica da je K.V. dugovao podnosiocu zahteva iznos od 27.967,00 evra. S tim u vezi, Osnovni sud je ocenio da je sporan način otplate obaveze koja se, prema K.V., morala izmiriti na osnovu izjave od 18. juna 2009. godine, odnosno tako što će mu se preneti katastarska parcela br. 1884-5lica J.M.. S tim u vezi, u obrazloženju presude Osnovnog suda je istaknuto sledeće:

“Sud odbija ovaj navod tuženog, kao neosnovan, jer se prenos svojine ne može izvršiti na osnovu ove izjave, već samo u formi utvrđenoj zakonom i tek nakon potpisivanja i ozakonjenja ugovora kod nadležnog organa, što potpisnici ove izjave nisu preduzeli, tako da obaveza prema ovoj izjavi nije ispunjena. Takođe, prigovor tuženog u ovom pogledu čini neosnovanim i činjenica da se tužbeni zahtev tužioca odnosi na otplatu duga iskazanog u nominalnoj vrednosti od 27.967,00€, a ne prenosom svojine prema izjavi i da sud prilikom odlučivanja u parničnom postupku, u smislu člana 2. ZPP-a, odlučuje u granicama zahteva koji su postavljeni od suparničara”.

23. Dana 28. septembra 2017. godine, Apelacioni sud je presudom [AC. br. 1210/14] potvrdio presudu [Cbr. 1091/2012] Osnovnog suda u delu koji se odnosi na dug i preinačio presudu Osnovnog suda tako što je odredio meru bezbednosti kojom je tuženom zabranjeno otuđenje ili opterećenje nepokretnosti u 1/3 idealnog dela gore navedenih katastarskih parcela do okončanja izvršenja presude.

Pregled činjenica u vezi sa postupkom izvršenja pred privatnim izvršiteljem

24. Na osnovu spisa predmeta, proizilazi da je 7. novembra 2017. godine podnosilac zahteva podneo predlog za izvršenje predmeta [P. br. 294/17] i da je 8. novembra 2017. godine privatni izvršitelj putem naloga [Pbr. 294/2017] dozvolio predlog za izvršenje podnosioca zahteva. Takođe, proizilazi da je privatni izvršitelj izdao nalog 30. novembra 2017. godine, kojim je naložio upis izvršenja u javne knjige nepokretnosti u vezi sa katastarskom parcelom br. 753 površine 0,08, 27 ha, KZ Prizren, upisana na ime N.V., za 1/6 idealnog udela.
25. Neutvrđenog datuma, privatni izvršitelj je podneo zahtev Katastarskoj kancelariji opštine u Prizrenu za upis izvršenja u javne knjige nepokretnosti u registru nepokretnosti i uz svoj zahtev priložio nalog [P. br. 294/2017] od 30. novembra 2017. godine.
26. Dana 18. januara 2018. godine, Opštinska katastarska služba u Prizrenu je donela rešenje (o upisu izvršenja u javne knjige nepokretnosti), kojim je usvojila zahtev privatnog izvršitelja za upis izvršenja u javne knjige nepokretnosti u vezi sa katastarskom parcelom br. 753 površine 0,08,27 ha, KZ Prizren, upisana na ime N.V., 1/6 idealnog dela, upisana kao beleška o izvršenju do objave kod privatnog izvršitelja.
27. Dana 1. februara 2018. godine, podnosilac zahteva je usled neizmirivanja duga od strane dužnika, podneo specifikaciju predloga za izvršenje na nepokretnosti utvrđenoj kao idealan deo 1/6 katastarske parcele br. 753 KZ Prizren, sa zahtevom da se napred navedena površina upiše na ime podnosioca zahteva i da se naloži Direkciji za geodeziju i katastar opštine Prizren da zabrani otuđenje ili opterećenje ove katastarske parcele sve dok dužnik ne isplati dug. Pored toga, podnosilac zahteva je tražio blokadu bankovnih računa dužnika K.V i N.V. do isplate duga zajedno sa kamatom i troškovima postupka.

28. Dana 28. septembra 2018. godine, podnositelj zahteva je uložio žalbu protiv privatnog izvršitelja E.H. Komori privatnih izvršitelja Kosova.
29. Dana 29. oktobra 2018. godine, Komora privatnih izvršitelja je utvrdila da „... u dosadašnjim procesnim radnjama izvršnog organa nema povrede odredaba ZIP-a, tako da u ovoj fazi ne vidimo zakonski osnov za sprovođenje bilo kakvog postupka protiv izvršitelja”.
30. Dana 17. oktobra 2018. godine, privatni izvršitelj je zaključkom [P. br. 294/17] zakazao ročište za predmet podnosioca zahteva.
31. Dana 26. oktobra 2018. godine, privatni izvršitelj je održao ročište povodom preciziranja predloga podnosioca zahteva, na kome je učestvovao i dužnik, lice K.V.. Podnositelj zahteva je predložio izvršenje presude [C. br. 1091/12] Osnovnog suda u iznosu od 27.967,00 evra i tražio da predmet izvršenja bude imovina koja je evidentirana sa brojem P-71813068-00753-0 upisana sa 1/6 na ime N.V.. Podnositelj zahteva je naveo da je K.V u bračnoj vezi sa N.V., što dokazuje venčani list. Podnositelj zahteva se pozvao na stav 2, člana 50. Zakona o porodici, ističući: „Kada se samo jedan od supružnika registruje kao nosilac imovinskog prava za zajedničku imovinu u registar prava na nepokretnu imovinu, smatraće se da je registracija obavljena na ime oba supružnika. Imovina se ne može otuđivati bez saglasnosti oba supružnika, kako je utvrđeno važećim zakonom”. Kao rezultat toga, podnositelj zahteva je predložio da predmet izvršenja bude imovina upisana u posedovni list. U međuvremenu, N.V. je naglasio da je kuća koju je podnositelj zahteva predložio za izvršenje upisana na ime njegove supruge N.V., sa kojom su 2015. godine postigli sporazum o poklonu, koji je overen u Osnovnom sudu. Shodno tome, N.V. je predložio podnosiocu zahteva naknadu obaveze sa parcelom u selu Ljubizde, što podnositelj zahteva nije prihvatio.
32. Dana 8. oktobra 2019. godine, podnositelj zahteva je podneo predmet „Urgencija“ [br. 08-1584] Departmanu za slobodna zanimanja/Disciplinskoj komisiji pri Ministarstvu pravde, gde se žalio na privatnog izvršitelja E.H. zbog neizvršenja njegovog predmeta.
33. Dana 12. oktobra 2020. godine, podnositelj zahteva je podneo specifikaciju predloga za izvršenje gde je (i) dodao N.V., suprugu K.V.-a, kao dužnika, tražeći da se katastarska parcela br. 753 upisana na ime N.V. sa 1/12 idealnog dela upiše u javne knjige nepokretnosti na njegovo ime, i (ii) tražio je blokadu bankovnih računa na ime K.V. i N.V. do otplate duga.
34. Dana 20. oktobra 2020. godine, privatni izvršitelj je nalogom [P. br. 294/2017] (i) delimično usvojio specifikaciju predloga podnosioca zahteva u vezi sa blokadom bankovnih računa dužnika K.V.; i (ii) delimično odbio, kao neosnovanu, specifikaciju predloga podnosioca zahteva u svim ostalim tačkama. Tačnije, ovim nalogom je odbijen, kao neosnovan, predlog podnosioca zahteva, kojim je kao dužnika dodao N.V., kao suprugu dužnika K.V., tražeći izvršenje na katastarskoj parceli br. 753 KZ Prizren, zbog toga što N.V. nije evidentirana kao procesna strana u ovom izvršnom predmetu i svako potraživanje poverioca prema njoj je bilo neosnovano. Shodno tome, privatni izvršitelj je u nalogu utvrdio da na osnovu člana 10. (Određivanje sredstava i predmeta izvršenja) Zakona br. 04/L-139 o izvršnom postupku (u daljem tekstu: ZIP), u kome se utvrđuju sredstvo i predmet izvršenja, izvršni poverilac nije kao predmet izvršenja predložio nijednu nepokretnost dužnika K.V., već nepokretnost na ime N.V., na kojoj se ne može izvršiti izvršenje, pošto ista nije upisana na ime izvršnog dužnika. Takođe, privatni izvršitelj je uputio podnosioca zahteva da protiv predmetnog naloga u roku od 7 (sedam) dana od dana

prijema može podneti prigovor za dozvoljeni deo i žalbu za odbijeni deo Osnovnom sudu u Prizrenu, odnosno Apelacionom sudu u Prištini preko privatnog izvršitelja.

Pregled činjenica o izvršnom postupku pred redovnim sudovima i drugim institucijama

35. Dana 20. oktobra 2020. godine, podnosilac zahteva je podneo predlog za izvršenje Osnovnom sudu, odnosno tražio je izvršenje presude [C. br. 1091/2012] Osnovnog suda, preinačene presudom [AC. br. 1219/14] Apelacionog suda.
36. Dana 6. novembra 2020. godine, podnosilac zahteva je uložio žalbu Ombudsmanu zbog povrede ljudskih prava i sloboda.
37. Dana 17. novembra 2020. godine, Institucija Ombudsmana je obavestila podnosioca zahteva da je primila njegovu žalbu sa brojem 646/2020.
38. Dana 30. novembra 2020. godine, Osnovni sud je, rešenjem [CP. br. 1512/2020], odbio, kao nedozvoljen, predlog za izvršenje podnosioca zahteva i oglasio se nenadležnim za postupanje po ovoj izvršnoj stvari. Osnovni sud je u obrazloženju svog rešenja istakao da je, ocenjujući po službenoj dužnosti, u smislu člana 5. (Nadležnost), stav 6, ZIP-a, koji se odnosi na stvarnu nadležnost, sud nadležan da odlučuje o postupku izvršenja i sprovodi izvršenje sudskih odluka koje se odnose samo na pitanja iz porodičnog prava i vraćanja radnika i civilnih službenika na posao i drugih nadoknada. Prema Osnovnom sudu, u konkretnom slučaju, iako je predloženi dokument za izvršenje bila sudska odluka, odnosno pravosnažna presuda, ona nije mogla biti izvršena pred ovim sudom, jer je priroda spora bio dug i to nije ulazilo u domen nadležnosti suda za odlučivanje, već je nadležnost za sprovođenje ove nadležnosti imao privatni izvršitelj.
39. Dana 7. decembra 2020. godine, podnosilac zahteva je uložio žalbu Apelacionom sudu zbog povrede odredaba izvršnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.
40. Neutvrđenog datuma, podnosilac zahteva je podneo krivičnu prijavu protiv privatnog izvršitelja E.H., za krivična dela „Prevara ili oštećenje poverilaca ili dužnika“ iz člana 283. Krivičnog zakonika Republike Kosovo i „Neizvršenje sudskih odluka“ iz člana 394 istog Zakonika.
41. Dana 25. januara 2021. godine, državni tužilac je obavestio podnosioca zahteva da je odbio krivičnu prijavu protiv privatnog izvršitelja E.H. rešenjem [PP/II br. 2082-9/20] od 25. januara 2021. godine, sa obrazloženjem da ne postoji osnovana sumnja da su izvršena gore navedena krivična dela.
42. Dana 29. aprila 2021. godine, Ombudsman je odlučio da obustavi istragu po žalbi br. [646/2020] Sh.M. protiv privatnog izvršitelja, na osnovu toga što je zastupnik Ombudsmana razgovarao sa privatnim izvršiteljem, koji je objasnio da predmet podnosioca žalbe ne može da sprovede, jer dužnik ne poseduje imovinu, te je predložio podnosiocu žalbe da razmotri mogućnost pronalazaženja eventualne imovine dužnika, a da zatim predloži izvršenje izvršitelju.
43. Dana 5. maja 2021. godine, Apelacioni sud je, rešenjem [Ac. br. 6398/2020], odbio žalbu podnosioca zahteva, kao nedozvoljenu, na osnovu stava 1 člana 93. i stava 3 člana 186. Zakona br. 03/L-006 o parničnom postupku, kojima se zahteva da žalbu podnese lice ovlašćeno za njeno podnošenje, sa obrazloženjem da zastupnik podnosioca zahteva, N.M.,

nije dostavio svoje ovlašćenje prilikom obavljanja procesnih radnji pred prvostepenim sudom.

44. Iz spisa predmeta proizilazi da je podnosilac zahteva 28. februara 2022. godine obavestio privatnog izvršitelja da je dužnik K.V. preminuo i usled ove okolnosti predložio imenovanje supruge dužnika, lice N.V., kao privremenog zastupnika. Dalje proizilazi da je podnosilac zahteva 1. marta 2022. godine podneo Osnovnom sudu predlog za izvršenje.

Navodi podnosioca zahteva

45. Podnosilac zahteva navodi da su mu neizvršenjem presude [C. br. 1091/2012] Osnovnog suda od 2. oktobra 2013. godine povređena prava zagarantovana članom 24. [Jednakost pred zakonom], 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 32. [Pravo na pravno sredstvo], 46. [Zaštita imovine], 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava], 54. [Sudska zaštita prava], 102. [Opšta načela sudskog sistema] i 142. [Nezavisne Agencije] Ustava u vezi sa članom 6. (Pravo na pravično suđenje) EKLJP-a.
46. Podnosilac zahteva u suštini traži izvršenje presude [C. br. 1091/2012] Osnovnog suda od 2. oktobra 2013. godine, odnosno izvršenje duga od strane dužnika preko nepokretnosti upisane kao idealan deo 1/6 katastarske parcele br. 753 KZ Prizren, kao i nemogućnost njegovog sprovođenja u vezi sa nepreduzimanjem pravnih radnji privatnog izvršitelja E.H. da izda nalog za izvršenje protiv K.V..
47. Podnosilac je u svom zahtevu samo citirao gore navedene članove Ustava. Pored toga, podnosilac zahteva ističe sledeće: *„Moja zakonska prava su ugrožena neozbiljnim i namernim prikrivanjem predmeta, pošto izvršni dužnik još uvek nije izvršio obavezu navedenu u izvršnom dokumentu, te izvršni poverilac predlaže da Ustavni sud Kosova donese odluku u njegovu korist, zbog povrede prava na sudsku zaštitu, povrede prava na zaštitu imovine, povrede prava na pravično i nepristrasno suđenje, sva zagarantovana Ustavom Republike Kosovo, zbog zaštite prava poverioca Shabana Muratija pred sudskim organima na Kosovu, agencijama za izvršenje i drugim organima uprave na teritoriji Republike Kosovo i u skladu sa zakonima i Ustavom Republike Kosovo, Ženevskom međunarodnom konvencijom o osnovnim ljudskim pravima i njenim protokolima, da usvoji moju žalbu i utvrdi povredu gore navedenih odredbi Ustava Republike Kosovo na osnovu gore opisanog slučaja i izvedenih dokaza, zbog namernog odugovlačenja i neizvršavanja predmeta od strane Direkcije za geodeziju i katastar u Prizrenu i privatnog izvršitelja [E.H.], na štetu izvršnog poverioca [podnosioca zahteva], a u korist izvršnog dužnika [K.V.] i njegove supruge”.*
48. Pored toga, podnosilac zahteva dodaje da *„zbog nesprovedenog izvršenja i nepreduzimanja drugih procesnih radnji koje su propisane zakonom od strane privatnog izvršitelja [E.H.], na štetu poverioca [podnosioca zahteva], a u korist dužnika [K.V.] i njegove supruge, u konkretnom slučaju, privatni izvršitelj je povredio odredbe ... Zakona br. 04-L/139 o izvršnom postupku Kosova u vezi sa članom 50.2 člana 57. Zakona o porodici”.*

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

USTAV REPUBLIKE KOSOVO

Član 24

[Jednakost pred zakonom]

“1. Pred zakonom su svi jednaki. Svako ima pravo na jednaku zakonsku zaštitu, bez diskriminacije.

2. Niko se ne sme diskriminisati na osnovu rase, boje, pola, jezika, veroispovesti, političkog ili nekog drugog uverenja, nacionalnog ili društvenog porekla, veze sa nekom zajednicom, imovine, ekonomskog ili socijalnog stanja, seksualnog opredeljenja, rođenja, ograničene sposobnosti ili nekog drugog ličnog statusa.

3. Načelo jednakosti pred zakonom ne sprečava sprovođenje i usvajanje privremenih mera, neophodnih za zaštitu i napredak prava pojedinaca i grupa koje nisu jednake. Takve mere se mogu sprovoditi samo do ostvarenja cilja radi kojeg su uspostavljene”.

Član 31

[Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

“1. Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.

2. Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda. [...]”

Član 32

[Pravo na pravno sredstvo]

“Svako lice ima pravo da koristi pravna sredstva na sudske i administrativne odluke, koje uskraćuju njena/njegova prava ili interese, na zakonom propisan način”.

Član 46

[Zaštita imovine]

“1. Garantuje se pravo na imovinu.

2. Korišćenje imovine je regulisano zakonom, u skladu sa javnim interesom.

3. Niko se ne može arbitrarno lišiti lične imovine. Republika Kosovo ili javne vlasti Republike Kosovo mogu izvršiti eksproprijaciju imovine ako je ista u skladu sa zakonom, ako je neophodna ili adekvatna za postizanje javnih ciljeva ili podržavanje javnog interesa, a za koju se vrši neposredna adekvatna kompenzacija licu ili licima, imovina kojih se eksproprijuje.

4. O sporovima koje uzrokuje neko delo Republike Kosovo ili javne vlasti Republike Kosovo, a koji se smatraju eksproprijacijom, odlučuje nadležni sud.

5. Intelektualno pravo je zaštićeno zakonom”.

Član 53

[Tumačenje odredbi ljudskih prava]

“Osnovna prava i slobode zagwarantovana ovim Ustavom se tumače u saglasnosti sa sudskom odlukom Evropskog suda za ljudska prava”.

Član 54

[Sudska zaštita prava]

“Svako ima pravo na sudsku zaštitu u slučaju kršenja ili uskraćivanja nekog prava koje je garantovano ovim Ustavom, kao i pravo na efikasne pravne mere ukoliko se utvrdi da je pravo prekršeno”.

Član 102
[Opšta načela sudskog sistema]

- “1. Sudsku vlast u Republici Kosovo sprovode sudovi.*
- 2. Sudska vlast je jedinstvena, nezavisna, pravična, apolitična i nepristrasna, i obezbeđuje jednak pristup sudovima.*
- 3. Sudovi sude na osnovu Ustava i zakona.*
- 4. Sudije trebaju biti nezavisne i nepristrasne pri obavljanju svojih dužnosti.*
- 5. Garantuje se pravo na sudsku odluku, osim ako je zakonom drugačije određeno. Pravo korišćenja vanrednih pravnih mera, je regulisano zakonom. Zakonom se može odobriti pravo na neposredno podnošenje predmeta Vrhovnom sudu, i u takvim slučajevima nema pravo na žalbu”.*

Član 142
[Nezavisne agencije]

- “1. Nezavisne agencije Republike Kosovo su one institucije koje je osnovala Skupština, na osnovu relevantnih zakona, koji regulišu osnivanje, funkcionisanje i njihova ovlašćenja. Nezavisne agencije vrše svoje funkcije nezavisno od svih ostalih organa ili vlasti Republike Kosovo.*
- 2. Nezavisne agencije imaju svoj budžet, kojim upravljaju nezavisno u skladu sa zakonom.*
- 3. Svaki organ ili institucija koja sprovodi legitimnu vlast u Republici Kosovo je obavezna da sarađuje i odgovori na zahteve nezavisnih agencija, tokom sprovođenja njihovih zakonskih ovlašćenja, u skladu sa zakonom”.*

EVROPSKA KONVENCIJA O LJUDSKIM PRAVIMA

Član 6
(Pravo na pravično suđenje)

“1. Prilikom utvrđivanja građanskih prava i obaveza ili osnovanosti bilo kakve krivične optužbe protiv njega, svako ima pravo na pravično suđenje i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim, zakonom ustanovljenim sudom. Presuda se izriče javno, ali se novinari i javnost mogu isključiti s čitavog ili jednog dela suđenja u interesu morala, javnog reda ili nacionalne sigurnosti u demokratskom društvu, kada to nalažu interesi maloletnika ili zaštite privatnog života strana u sporu, ili kada to sud smatra izričito neophodnim zato što bi u posebnim okolnostima publicitet mogao naneti štetu interesima pravde. [...]”.

ZAKON BR. 04/L-139 O IZVRŠNOM POSTUPKU KOSOVA

Član 5
Nadležnost

“1. Izvršenje određuje i sprovodi izvršni organ predviđen ovim zakonom, ako drugim zakonom nije drugačije predviđeno.

[...]

6. Sud je nadležan da odlučuje u izvršnom postupku i da sprovodi izvršenje sudskih odluka u vezi sa:

6.1. svim pitanjima iz porodičnog prava; i

6.2. vraćanjem radnika i civilnih službenika na posao i drugim nadoknadama”.

Član 67

Redovna pravna sredstva

“1. U izvršnom postupku, redovna sredstva pobijanja su:

1.1. Prigovor; i

1.2. Žalba”.

Član 68

Vanredni pravni lekovi

“1. Nije dozvoljena revizija niti ponavljanje postupka u izvršnom postupku.

2. Povratak na prethodno stanje dozvoljeno je samo u slučaju ne očuvanja rokova za podnošenje prigovora i žalbe protiv izvršivih odluka za prinudno izvršenje”.

Član 69

Prigovor protiv odluka o izvršenju

“1. Prigovori se mogu podneti samo protiv rešenja izvršnog organa kojima je odobreno izvršenje.

[...]

7. Odluka kojom se odbija predlog o izvršenju može se napadnuti samo žalbom poverioca izvršenja, shodno člana 77 ovog zakona”.

Član 70

Zakonski rokovi za podnošenje prigovora

“Prigovor treba da se podnosi sudu u roku od sedam (7) dana po prijemu izvršnog rešenja ili izvršnog naloga”.

Član 74

Pravosnažnost i izvršnost rešenja u izvršnom postupku

“1. Rešenje protiv koje nije u zakonskom roku uložena žalba, postaje pravosnažno i izvršivo.

2. Rešenje protiv koje je odbijen prigovor postaje izvršivo, i ukoliko protiv istog nije dozvoljena žalba, ono postaje pravosnažno.

3. Rešenje kojim je odbijen prigovor postaje pravosnažno ako se protiv istog u zakonskom roku ne podnosi žalba, ili ako se podneta žalba odbija kao neosnovana”.

Član 77

Žalba protiv odluke o prigovoru

“1. Protiv odluke o prigovoru stranke imaju pravo žalbe.

2. Žalba protiv odluke o prigovoru podnosi se preko prvostepenog suda za drugostepeni sud, u roku od sedam (7) dana od dana prijema.
3. Kopija žalbe će se dostavljati protivnoj stranci i drugim učesnicima koji mogu podneti odgovore na žalbu u roku od tri (3) dana.
4. Nakon prijema odgovora na žalbu ili po isteku roka za odgovor, predmet zajedno sa svim priloženim spisima dostavlja se drugostepenom sudu, u roku od tri (3) dana. U vezi sa žalbom, drugostepeni sud će odlučiti u roku od petnaest (15) dana.
5. Žalba protiv rešenja ne zadržava izvršni postupak, osim ako su date garancije za puni iznos potraživanja u skladu sa članom 78. ovog zakona.
6. Ako je dužnik kao žalbena stranka uspešan u njegovoj žalbi i ako je njegova imovina izvršena u skladu sa odlukom o izvršenju, on može da zahteva protivizvršenje, shodno odredbi ovog zakona o protivizvršenju”.

Član 175

Nadležnost u slučaju izvršenja od privatnog izvršitelja

“Za odlučivanje o predlogu izvršenja za izvršenje o potražnji dužnika da mu se preda određena pokretna ili nepokretna stvar, ili određena količina pokretnih stvari i za sprovođenje ovog izvršenja, privatni izvršitelj je nadležan da odluči o izvršnom predlogu i da sprovede izvršenje”.

Član 176

Primena odredbi o izvršenju za novčana potraživanja

“Odredbe ovog zakona o izvršenju na novčano potraživanje shodno se primenjuju i u slučaju namirenja potraživanja predajom pokretnih i nepokretnih stvari, ako odredbama ove glave nije određeno drugačije”.

Član 188

Nadležnost u slučaju izvršenja od privatnog izvršitelja

“Za odlučivanje o predlogu izvršenja o patentnom pravu, usavršavanju, ili tehničkom izvršenju, plodouživanju, ili o nekim drugim sličnim imovinskim pravom dužnika i za sprovođenje tog izvršenja, privatni izvršitelj je nadležan da odluči o izvršnom predlogu i da provede izvršenje”.

Član 191

Nadležnost u slučaju izvršenja od privatnog izvršitelja

“Za odlučivanje o predlogu izvršenja o nepokretnoj stvari i o sprovođenju rešenja o izvršenju, privatni izvršitelj je nadležan da odluči o izvršnom predlogu i da sprovede izvršenje”.

Član 192

Izvršne radnje

“Izvršenje za nekretninu čini se unošenjem izvršenja u javnoj knjizi nekretnina, utvrđivanjem vrednosti nekretnine, prodajom nekretnine kao i namirenjem izvršnog poverioca iz novčanog iznosa stečenog prodajom”.

Član 193 **Nekretnina kao predmet izvršenja**

“1. Ako zakonskim odredbama nije predviđeno drugačije, predmet izvršenja može postati samo nekretnina kao određena celina, putem odredbi koja uređuju vlasništvo i druga predmetna prava, kao i javne knjige nekretnina.

2. Deo nekretnine u suvlasništvu može postati poseban predmet izvršenja (idealni deo nekretnine u suvlasništvu), u vezi čega se shodno primenjuju pravila ovog zakona o izvršenju na nepokretne stvari”.

Član 194 **Nekretnina u suvlasništvu dužnika**

“1. U slučaju izvršnog postupka za deo suvlasništva, a na zahtev poverioca dužnika ili drugog suvlasnika, izvršni organ u rešenju o izvršenju ili nalogu za izvršenje će odrediti da se za prodaju ponudi kako nepokretna stvar u celosti, tako i deo suvlasništva koji je predmet izvršenja.

2. Rešenjem o izvršenju ili nalogom o izvršenju, izvršni organ treba naglasiti da će zaključkom odlučiti, u zavisnosti od ispunjavanja uslova iz stava 3. ovog člana, da li će se prodavati celokupna nekretnina, ili samo njen deo u suvlasništvu”.

Član 195 **Uputstvo za pokretanje parničnog postupka**

“1. Suvlasnika koji nije dužnik kome je osporen deo na nekretninu koja je postala predmet izvršenja, izvršni organ upućuje da podnese tužbu protiv poverioca, ali i protiv dužnika, ukoliko mu i ovaj osporava njegovo pravo kako bi u parničnom postupku dokazao pretendirano pravo. Ne daje se uputstvo za podnošenje tužbe, ukoliko takav suvlasnik ima mogućnost da u samom izvršnom postupku dokaže postojanje njegovog prava pravosnažnim rešenjem, javnim ili nejavnim, ali zakonski overenim dokumentom.

2. O započetom parničnom postupku po tužbi, kao i o pravu suvlasnika da u njemu traži odlaganje započetog izvršnog postupka, shodno se primenjuju odredbe ovog zakona, kojima se uređuje postupak suda po prigovoru treće strane”.

Član 204 **Upisivanje izvršenja**

“1. Nakon dostavljanja rešenja o izvršenju ili naloga o izvršenju, izvršni organ po službenoj dužnosti nalaže upisivanje izvršenja u javnu knjigu nekretnina.

2. Upisanim iz stava 1. ovog člana, poverilac stiče pravo da njegovu potražnju realizuje iz nekretnine (pravo za realizaciju), dok lice koje nakon upisivanja izvršenja stiče neko pravo na takvu nekretninu, ima obavezu da prizna poveriocu pravo prioriternog ostvarivanja njegovog dospelog potraživanja putem upisivanja”.

Član 205
(Izmena vlasnika nepokretnosti)

“1. Izmena vlasnika nepokretne stvari tokom vođenja izvršnog postupka, ne sprečava njegov nastavak protiv novog vlasnika kao dužnika. Sve izvršne radnje ranije obavljene ostaju na snazi i novi vlasnik ne može tokom daljeg vođenja izvršenja, obavljati radnje koje ne bi mogao da obavlja prethodni vlasnik.

2. Na predlog poverioca izvršni organ donosi rešenje ili nalog o nastavku izvršnog postupka, protiv novog vlasnika kao dužnika u tom postupku. Protiv takvog rešenja ili naloga novi vlasnik nema pravo žalbe.

3. Poverilac koji nije stekao založno pravo pre početka izvršenja, u trenutku upisivanja izvršenja u javnu knjigu nekretnina, stiče pravo da od nekretnine realizuje potraživanje pre osobe koji je kasnije stekao založno pravo, ili pravo realizacije svog potraživanja.

4. Nakon upisivanja izvršenja u javnu knjigu nekretnina, nije dozvoljena registracija izmene prava vlasništva bazirano na raspolaganje dužnika, bez obzira kada je to raspolaganje izvršeno”.

Član 275
(Nadležnost u slučaju izvršenja od starne privatnog izvršitelja)

“Da bi se odlučilo o predlogu za izvršenje u cilju predaje jednog ili više određenih stvari, ili u cilju dostave određene količine zamenljivih stvari i za sprovođenje izvršenja, privatni izvršitelj ima nadležnost da odlučuje o izvršnom predlogu i da sprovede izvršenje”.

ZAKON BR. 2004/32 KOSOVA O PORODICI

Član 50.
Nepokretna imovina

[...]

(2). Kada se samo jedan od supružnika registruje kao nosilac imovinskog prava za zajedničku imovinu u registar prava na nepokretnu imovinu, smatraće se da je registracija obavljena na ime oba supružnika. Imovina se ne može otuđivati bez saglasnosti oba supružnika, kako je utvrđeno važećim zakonom.

[...]

Član 57.
Odgovornosti i obaveze

“(1) Supružnici odgovaraju za svoje lične obaveze koje potiču iz njihove posebne imovine i za svoje lične obaveze koje potiču iz udela u zajedničkoj imovini.

(2) Oba supružnika odgovaraju solidarno kako zajedničkom, tako i svojom posebnom imovinom za zajedničke i pojedinačne obaveze koje jedan supružnik ima prema trećim licima, kao i za obaveze koje terete oba supružnika.

(3) Supružnik koji je iz svoje posebne imovine namirio solidarnu obaveznu ima pravo da zahteva da mu drugi supružnik naknadi deo obaveze koji pada na njega”.

Ocena prihvatljivosti zahteva

49. Sud prvo razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovníkom.

50. Sud se poziva na stavove 1 i 7, člana 113. Ustava, koji propisuju:

“(1) Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

(7) Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

51. Sud se dalje poziva na članove 47. [Individualni zahtevi], 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

Član 47 [Individualni zahtevi]

*“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.
2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.*

Član 48 [Tačnost podneska]

Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.

Član 49 [Rokovi]

Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku ... [...]

52. Pored toga, Sud razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti propisane u pravilu 39 [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovníka. Stav 2 pravila 39 Poslovníka propisuje uslove na osnovu kojih Sud može da razmotri zahtev, uključujući uslov da zahtev ne bude očigledno neosnovan. Stav 2 pravila 39 Poslovníka posebno propisuje:

“(2) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim, ako je zahtev očigledno neosnovan, jer podnosilac nije dovoljno dokazao i potkrepio tvrdnju”.

53. Što se tiče ispunjenja ovih uslova, Sud prvo utvrđuje da je podnosilac zahteva: ovlašćena strana, koja osporava neizvršenje presude [C. br. 1091/2012] od 2. oktobra 2013. godine

Osnovnog suda, naglasio je prava i slobode za koje navodi da su mu povređene i podneo je zahtev u skladu sa zakonskim rokovima.

54. Međutim, Sud će dalje oceniti da li je podnosilac zahteva ispunio uslov iscrpljenosti pravnih sredstava definisanih zakonom, kako to zahtevaju stav 7 člana 113. Ustava, stav 2 člana 47. Zakona i tačka (b) stava (1) pravila 39 (Kriterijum o prihvatljivosti) Poslovnika, kao i uslov da zahtev nije očigledno neosnovan definisan stavom 2 pravila 39 Poslovnika.
55. U tom aspektu, i u početku, Sud podseća da su okolnosti konkretnog slučaja povezane sa neizvršenjem presude [Cbr. 1091/2012] od 2. oktobra 2013. godine Osnovnog suda, koju je potvrdio i Apelacioni sud, kojom se obavezuje K.V. da podnosiocu zahteva isplati dug od 27.967.000 € (dvadeset sedam hiljada devetsto šezdeset sedam evra). Dana 8. novembra 2017. godine, nakon podnošenja predloga za izvršenje predmeta od strane podnosioca zahteva, privatni izvršitelj je nalogom [Pbr. 294/17] dozvolio predlog za izvršenje, na osnovu kojeg je Katastarska kancelarija opštine Prizren donela rešenje o upisu izvršenja u javne knjige u vezi sa katastarskom parcelom br. 753, upisanu na ime N.V., do objave kod privatnog izvršitelja. Usled neizmirenja duga, podnosilac zahteva je 1. februara 2018. godine i 12. oktobra 2020. godine podneo specifikaciju predloga za izvršenje u idealnom delu 1/12 katastarske parcele br. 753, upisavši je na svoje ime, gde je tražio blokadu bankovnih računa K.V i N.V., i tražio da se poslednje navedena, kao supruga K.V., doda kao dužnik. Dana 20. oktobra 2020. godine, nalogom [P. br. 294/17] privatni izvršitelj je delimično usvojio specifikaciju predloga podnosioca zahteva za blokadu bankovnih računa K.V i odbio dodavanje N.V. kao dužnika iz razloga što nije identifikovana kao strana u izvršnom predmetu i da se predmet izvršenja koji je predložio podnosilac nije mogao izvršiti, jer je bio na ime N.V., a ne na ime K.V. kao dužnika. Dana 20. oktobra 2020. godine, podnosilac zahteva je podneo predlog za izvršenje Osnovnom sudu za izvršenje presude [Cbr. 1091/2012] od 2. oktobra 2013. godine Osnovnog suda u vezi sa presudom Apelacionog suda. Predlog za izvršenje podnosioca zahteva je odbijen, kao nedozvoljen, rešenjem Osnovnog suda, nakon što je oglašen nenadležnim za sprovođenje izvršnog predmeta. Protiv rešenja Osnovnog suda, podnosilac zahteva je uložio žalbu Apelacionom sudu, koju je poslednje navedeni odbio, kao nedozvoljenu, na osnovu toga što ju je uložio zastupnik bez punomoćja.
56. Sud primećuje da je podnosilac zahteva sledio dva različita postupka za izvršenje presude [C. br. 1091/2012] Osnovnog suda od 2. oktobra 2013. godine, odnosno od 2017. godine do 12. oktobra 2020. godine, precizirao je predlog za izvršenje ove presude privatnom izvršitelju, dok je 20. oktobra 2020. godine podneo predlog za izvršenje Osnovnom sudu. Shodno tome, Sud će u nastavku odvojeno razmatrati ova dva postupka koje je sledio podnosilac zahteva.

I. Što se tiče sprovođenja izvršnog postupka kod privatnog izvršitelja

57. Sud primećuje da u okolnostima konkretnog slučaja nema sumnje da postoji konačna i izvršna odluka, odnosno presuda [Cbr. 1091/2012] Osnovnog suda od 2. oktobra 2013. godine, koja je postala pravosnažna 28. septembra 2017. godine.
58. Iz spisa predmeta proizilazi da je podnosilac zahteva 7. novembra 2017. godine pokrenuo postupak za izvršenje presude [C. br. 1091/2012] Osnovnog suda od 2. oktobra 2013. godine privatnom izvršitelju E.H. preko predloga za izvršenje [P. br. 294/17]. Isti je dostavio i specifikaciju predloga za izvršenje 1. februara 2018. godine i 12. oktobra 2020. godine.

59. Sud primećuje da je privatni izvršitelj E.H. izdao ukupno 3 (tri) naloga za izvršenje presude [C. br. 1091/2012] Osnovnog suda od 2. oktobra 2013. godine, odnosno 8. novembra 2017. godine i 30. novembra 2017. godine, kojima je dozvolio izvršenje, dok je 20. oktobra 2020. godine izdao nalog kojim je delimično odbio izvršenje. Nalogu [P. br. 294/17] od 20. oktobra 2020. godine je prethodilo ročište održano 26. oktobra 2018. godine na kojem su učestvovali poverilac i dužnik.
60. U tom smislu, Sud se poziva na član 67. ZIP-a, koji propisuje: „1. U izvršnom postupku, redovna sredstva pobijanja su: 1.1. prigovor; i 1.2. žalba“. Takođe, stavovima 1 i 7 člana 69 ovog istog zakona je propisano da se prigovori mogu podneti samo protiv rešenja izvršnog organa kojima je odobreno izvršenje, dok se odluka kojom se odbija predlog o izvršenju može napadnuti samo žalbom poverioca izvršenja u Osnovnom sudu, odnosno u Apelacionom sudu preko privatnog izvršitelja, u roku od 7 (sedam) dana od dana prijema.
61. Iz sadržaja naloga [P. br. 294/17] privatnog izvršitelja od 20. oktobra 2020. godine, kojim je delimično odbijeno izvršenje napred navedene presude, primećuje se da ovaj nalog sadrži pravnu pouku u skladu sa gore navedenim odredbama ZIP-a.
62. Dana 20. decembra 2022. godine, Sud je uputio konkretna pitanja zakonskom zastupniku podnosioca zahteva da li je uložio žalbu na gore navedeni nalog i zatražio kopije 3 (tri) dokumenta. Iz priznanice Suda se utvrđuje da je zakonski zastupnik podnosioca zahteva predmetni dopis primio 22. decembra 2022. godine.
63. Sud nije dobio odgovor od podnosioca zahteva u vezi sa konkretnim pitanjem i nijedan od dokumenata koje je tražio u dopisu od 20. decembra 2022. godine.
64. Pošto podnosilac zahteva nije dokazao da je koristio pravno sredstvo protiv naloga [P. br. 294/17] od 20. oktobra 2020. godine privatnog izvršitelja u redovnim sudovima, Sud primećuje da podnosilac zahteva nije iskoristio pravo na žalbu u skladu sa članom 67. (Redovna pravna sredstva) ZIP-a.
65. U tom aspektu, Sud podseća da pravilo o iscrpljivanju pravnih sredstava, prema članu 113.7 Ustava, članu 47. Zakona i tački (b) stava (1) pravila 39 Poslovnika, obavezuje fizička i pravna lica koja žele da iznesu svoj slučaj Ustavnom sudu da prvo iskoriste delotvorna pravna sredstva koji su im na raspolaganju protiv osporene odluke.
66. Uslovi za ocenu da li je ispunjena obaveza iscrpljivanja svih „delotvornih“ pravnih sredstava, dobro su definisani u sudskoj praksi Evropskog suda za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLJP), u skladu sa kojom je, prema članu 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, Sud dužan da tumači osnovna prava i slobode zagarantovane Ustavom. Ista načela su razrađena i u sudskoj praksi Suda, uključujući, ali se ne ograničavajući na slučajeve Suda: [KI211/19](#), podnosilac zahteva: *Hashim Gashi, Selajdin Isufi, B.K., H.Z., M.H., R.S., R.E., S.O., S.H., H.I., N.S., S.I., i S.R.*, rešenje o neprihvatljivosti od 11. novembra 2020. godine; [KI43/20](#), podnositeljka zahteva: *Fitore Sadikaj*, rešenje o neprihvatljivosti od 31. avgusta 2020. godine; i [KI42/20](#), podnosilac zahteva: *Armend Hamiti*, rešenje o neprihvatljivosti od 31. avgusta 2020. godine.
67. Kao što je objašnjeno kroz gore navedene slučajeve, svrha i opravdanje obaveze iscrpljivanja pravnih sredstava ili pravila iscrpljivanja, je pružanje nadležnim organima, pre svega redovnim sudovima, mogućnosti da spreče ili isprave navodne povrede Ustava.

Ono se zasniva se na pretpostavci koja se ogleda u članu 32. [Pravo na pravo sredstvo] Ustava i članu 13 (Pravo na delotvorni pravni lek) EKLJP-a, da pravni poredak Republike Kosovo pruža efikasno sredstvo za zaštitu osnovnih prava i sloboda zagwarantovana Ustavom (vidi, slučajeve Suda: KI43/20, gore citiran, stav 37; i KI42/20, gore citiran, stav44; vidi takođe slučaj ESLJP-a: [Aksoy protiv Turske](#), br. 21987/93, presuda od 18. decembra 1996. godine, stav 51).

68. Shodno tome, Sud dolazi do zaključka da zahtev podnosioca u pogledu sprovođenja izvršnog postupka kod privatnog izvršitelja treba proglasiti neprihvatljivim, jer podnosilac zahteva nije iscrpeo pravna sredstva u skladu sa stavom 7 člana 113. Ustava, članovima 20. i 47. Zakona i tačkom b stava 1 pravila 39 Poslovnika.

II. Što se tiče sprovođenja izvršnog postupka pred redovnim sudovima

69. U kontekstu ocene prihvatljivosti zahteva, odnosno, prilikom ocene da li je zahtev očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, Sud će prvo podsetiti na činjenice slučaja koje se odnose na izvršni postupak sproveden pred redovnim sudovima i relevantne navode podnosioca zahteva, pri čijoj će oceni Sud primeniti standarde sudske prakse ESLJP-a u skladu sa kojima je, na osnovu člana 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, dužan da tumači osnovna prava i slobode zagarrantovane Ustavom.
70. Sud podseća da je podnosilac zahteva, nakon sprovedenog izvršnog postupka kod privatnog izvršitelja, dana 20. oktobra 2020. godine podneo predlog za izvršenje presude [C. br. 1091/2012] od 2. oktobra 2013. godine Osnovnog suda i Osnovnom sudu, koji je odbio, kao nedozvoljen, taj predlog, nakon što je oglašen nenadležnim za sprovođenje izvršnog predmeta. Apelacioni sud je takođe odbio, kao nedozvoljenu, žalbu podnosioca zahteva uloženu protiv rešenja Osnovnog suda, na osnovu toga što ju je podneo zastupnik bez punomoćja.
71. Podnosilac zahteva u suštini navodi da mu je neizvršenjem gore navedene presude i namernim odugovlačenjem neizvršavanja predmeta povređeno pravo zagarrantovano članom 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a. S tim u vezi, podnosilac zahteva navodi da je „... *nedonošenjem odluke-naloga za izvršenje od strane privatnog izvršitelja [E.H.] u vezi sa gore navedenim ročištem[ročište od 26. oktobra 2018. godine], ponovo primećeno neobrazloženo i jednostrano produženje ovog slučaja od strane privatnog izvršitelja u korist dužnika Kasema Vebiq, budući da izvršni dužnik još uvek nije izvršio obavezu navedenu u izvršnom dokumentu ...*“.
72. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim kao "očigledno neosnovan" u celini ili samo u odnosu na određeni navod koji zahtev može sadržati. S tim u vezi, tačnije je nazivati ih "očigledno neosnovanim navodima". Poslednje navedeni se, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, mogu svrstati u četiri različite grupe: (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi "četvrtog stepena"; (ii) navodi kategorisani "odsustvom očigledne ili evidentne povrede"; (iii) navodi koji su "nepotkrepljeni ili neobrazloženi"; i na kraju, (iv) "konfuzni i nejasni" navodi". Ovaj koncept neprihvatljivosti na osnovu zahteva ocenjenog kao "očigledno neosnovan", i specifičnosti gore navedene četiri kategorije navoda koji se kvalifikuju kao "očigledno neosnovani" razvijeni kroz sudsku praksu EKLJP-a, Sud je usvojio i u svojoj sudskoj praksi uključujući, ali ne ograničavajući se na slučajeve: [KI40/20](#), podnosilac zahteva *Sadik Gashi*, rešenje o neprihvatljivosti od 20. januara 2021. godine; [KI163/18](#), podnosilac zahteva *Kujtim Lleshi*, rešenje o neprihvatljivosti od 24. juna 2020. godine; [KI21/21](#), podnosilac zahteva *Asllan*

Meka, rešenje o neprihvatljivosti od 28. aprila 2021. godine, [KI107/21](#), podnosilac zahteva Ramiz Hoti, rešenje o neprihvatljivosti od 21. oktobra 2021. godine).

73. Što se tiče navoda podnosioca zahteva o povredi člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava usled neizvršenja gore navedene presude, Sud podseća na sadržaj ovog člana, koji definiše:

“1. Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.

1. Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda”.

[...]

74. Pored toga, stav 1 člana 6. [Pravo na pravično suđenje] EKLJP-a, propisuje:

“1. Prilikom utvrđivanja građanskih prava i obaveza ili osnovanosti bilo kakve krivične optužbe protiv njega, svako ima pravo na pravično suđenje i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim sudom. [...]”.

75. U tom kontekstu, Sud smatra da izvršenje sudske odluke treba posmatrati kao sastavni deo prava na pravično suđenje, pravo garantovano članom 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a (vidi, slučajeve ESLJP-a: [Burdov protiv Rusije \(br. 2\)](#), br. 33509/04, presuda od 4. maja 2009. godine, stav 65, [Hornsby protiv Grčke](#), presuda od 19. marta 1997. godine, stav 40, [Brumărescu protiv Rumunije](#), br. 28342/95, presuda od 28. oktobra 1999. godine).
76. Sud dalje ističe da je pravo nezadovoljne strane da pokrene sudski postupak u slučaju neostvarivanja stečenog prava zagaranovanog članom 31. Ustava i članom 6. EKLJP-a. Bilo bi besmisleno kada bi pravni sistem Republike Kosovo dozvolio da konačna i izvršna sudska odluka ostane neefikasna na štetu strane. Neefikasnost procedura i nesprovođenje odluka proizvode efekte koji nas dovode u situacije koje nisu u skladu sa načelom vladavine prava, koje su institucije Republike Kosovo dužne da poštuju (vidi, slučajeve Suda: [KI 04/12](#), podnosilac zahteva *Esat Kelmendi*, presuda od 11. jula 2012. godine, stav 48, [KI193/18](#), podnosilac zahteva *Agron Vula*, presuda od 22. aprila 2020. godine, stav 126).
77. Međutim, Sud podseća da je privatni izvršitelj izdao nalog koji se odnosi na izvršenje predmeta podnosioca zahteva, koji isti nije naknadno osporio pravnim sredstvima dostupnim prema ZIP-u kao što je Sud gore utvrdio.
78. Sud dalje ističe da je podnosilac zahteva 20. oktobra 2020. godine podneo predlog za izvršenje svog predmeta Osnovnom sudu, a ne žalbu protiv naloga privatnog izvršitelja. Kao rezultat toga, Osnovni sud je odbio njegov predlog zbog predmetne nenadležnosti što se vidi u rešenju [CP. br. 1512/2020] od 30. novembra 2020. godine. Pored toga, Apelacioni sud je odbio i žalbu podnosioca zahteva na gore navedeno rešenje Osnovnog suda, jer ju je uložio zastupnik bez punomoćja u skladu sa odredbama Zakona br. 03/L-006 o parničnom postupku (u daljem tekstu: ZPP).

79. Sud primećuje da su redovni sudovi ocenili činjenice i tumačili i primenili zakonske odredbe u vezi sa zahtevom podnosioca. U konkretnom slučaju, Osnovni sud se rešenjem oglasio nenadležnim za razmatranje predmetnog slučaja, iz razloga što je prema ZIP-u sud nadležan da odlučuje u izvršnom postupku i da sprovodi izvršenje sudskih odluka samo u vezi sasvim pitanjima iz porodičnog prava i vraćanjem radnika i civilnih službenika na posao i drugim nadoknadama, dok je za ostale poslove nadležan privatni izvršitelj. S druge strane, Apelacioni sud je rešenjem odbio, kao nedozvoljenu, žalbu podnosioca zahteva na osnovu toga što je istu uložio zastupnik bez punomoćja, dok ZPP posebno utvrđuje da je žalba nedozvoljena ako je uložila neovlašćeno lice.
80. S tim u vezi, Sud smatra da su obrazloženja redovnih sudova, koja se odnose na primenu odredaba Zakona o izvršnom postupku i Zakona o parničnom postupku, jasna i dovoljna i da postupci u redovnim sudovima nisu bili nepravični ili proizvoljni (vidi, *mutatis mutandis*, slučaj Suda: [KI129/19](#), gore citiran, stav 59; vidi takođe, *mutatis mutandis*, slučaj ESLJP-a: *Shub protiv Litvanije*, gore citiran).
81. Ukratko, Sud smatra da podnosilac zahteva nije izneo činjenice koje pokazuju da su postupci pred redovnim sudovima, na bilo koji način, doveli do povrede njegovih ustavnih prava. Shodno tome, Sud zaključuje da je ovaj navod podnosioca zahteva očigledno neosnovan, na ustavnim osnovama, u „odsustvu očigledne ili evidentne povrede“ kako je definisano stavom 2 pravila 39 Poslovnika.

Zaključak

82. Stoga i na kraju, Sud utvrđuje da je zahtev podnosioca neprihvatljiv:
- I. U vezi sa izvršnim postupkom sprovedenim kod privatnog izvršitelja, jer podnosilac zahteva nije iscrpeo pravna sredstva u skladu sa članom 113.7 Ustava, članovima 20. i 47. Zakona i pravilom 39 (1) (b) Poslovnika; i
 - II. Što se tiče izvršnog postupka sprovedenog pred redovnim sudovima, isti je očigledno neosnovan „odsustvu evidentne povrede“ kako je definisano pravilom 39 (2) Poslovnika;

Zahtev podnosioca da njegov identitet ne bude javno objavljen

83. Sud podseća da je podnosilac u svom zahtevu podneo zahtev da njegov identitet ne bude javno objavljen.
84. S tim u vezi, Sud se poziva na pravilo 32 (6) Poslovnika, koje propisuje:
- “(6) Strane u zahtevu koje ne žele da se njihov identitet objavi javnosti to će navesti i izneti dokaze, kojima se opravdavaju takvo odstupanje iz pravila javnog pristupa informacijama u postupku pred Sudom. Sud većinom glasova odobrava ne objavljivanje identiteta ili ga odobrava bez zahteva strane. Kada Sud odobri ne objavljivanje identiteta, strana treba da se identifikuje samo putem inicijalna, skraćena ili jednim slovom”.*
85. Sud podseća da se podnosilac u svom zahtevu za neotkrivanje identiteta poziva na lične i porodične razloge.

86. Sud, na osnovu činjenice da podnosilac zahteva nije potkrepio dato obrazloženje, kao i okolnosti slučaja, odbija njegov zahtev za neotkrivanje identiteta.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113. 7 Ustava, članovima 20. i 47. Zakona i pravilima 39 (1) (b) i 39 (2), 32 (6) i 59 (2) Poslovnika, dana 12. aprila 2023. godine, većinom,

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA ODBIJE zahtev za neotkrivanje identiteta;
- III. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- IV. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- V. Ovo rešenje stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Safet Hoxha

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani